

בש"פ 7617/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7617/15

לפני: כבוד השופט א' חווית

ה המבקש: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996

תאריך היישיבה: ג' בכסלו התשע"ו (15.11.2015)

בשם המבקש:עו"ד לינור בן אוליאל

בשם המשיב:עו"ד יפתח רפאל

החלטה

1. זהוי בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים לאחר שחלפו תשעה חדשים מאז שהוא נתון במעצר לאחר הגשת כתב-האישום נגדו, ומשפטו טרם הסתיים.

המשיב עומד לדין בעבירות של תקיפה והתעללות בידיו הקטנים ובבת-זוגו, המתлонנת, בנסיבות מחרמיות (ריבוי עבירות) וכן בעבירות של הדחה בחקירה ואיומים. כתב-האישום מפרט מסכת מזעעת של אלימות והתעללות המיוחסת למשיב כלפי ילדיו וככלפי המתлонנת, אשר על פי הנטען בוצעו סמור לאחר שחרורו מן הכלא שם ריצה מסר בשל הסתבכות פלילית קודמת. גירסתו של המשיב לאישומים שהופנו נגדו היא כי מדובר בעילה שמעילה עלינו

עמוד 1

המתלוננת, אשתו הראשונה ואם ידיו, לאחר ששמעה כי אשה אחרת שאותה נשא - בהרionario.

2. הקצב שבו התנהל הדיון בתיק זה רחוק מלהניח את הדעת. מתרבר כי שני הצדדים עתרו ושבו ועתרו לדוחית הדיון בשל מגעים והידברות שקיימו ביניהם. הידברות זו לא הניבה פרי אך ביןתיים חלפו עברו תשעת החודשים שבהם על פי הוראת הדיון אמרור המשפט להסתיים ולא זו בלבד שהוא לא הסטיים הוא לא החל כלל, להוציא דיון הוכחות אחד שהתקיים ביום 5.11.2015, דהיינו ארבעה ימים לפני הגשת בקשה הארכאה דן. דיון הוכחות נוסף התקיים לאחר הגשת הבקשה, ביום 11.11.2015.

3. לא אחת עמדנו בהחלטותינו על כך שמדובר להשגת הסדר כזה או אחר המתקיימים בין התביעה לសגנoriaה לאחר הגשת כתוב-האישום אל להם "להורייד מן הפסים" את "רכבת" ההליך (ראו למשל: בש"פ 2889/12 מדינת ישראל נ' פלוני (16.4.2012); בש"פ 4094/15 מדינת ישראל נ' בן שימול (17.6.2015)). הליך פלילי שהנאים בו נתון בمعצר לאחר הגשת כתוב אישום אמרור להסתיים בהכרעת דין תוך תשעה חודשים (סעיף 61 לחוק סדר הדיון הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ז-1996). לווח זמינים זה צריך שייעמיד את בית המשפט על המשמר בהקצתו על פי בקשה הצדדים פרק זמן להידברות לצורך השגת הסדר טיעון. אכן, האפשרות כי יושג הסדר תומנת בחובה פוטנציאלית של חסוך בזמן שיפוטי ועל כן, אין לשולח מראש הקצתה זמן מדויק וקצר על חשבון הזמן שמיועד לשימוש הוכחות בהליך לצורך השגת הסדר כאמור. ואולם, מצב דברים שבו מאפשר בית המשפט לצדים להידבר כמעט לאורך כל תשעת החודשים שבהם אמרור היה ההליך להתנהל, הוא בלתי ראוי ובבלתי רצוי והגיעה העת כי יצא בעניין זה הנחיה מתאימה מצד הגורמים האחראים לכך בפרקיות המדינה. לצד זאת מצופה גם מבית המשפט המנהל את ההליך הפלילי כי לא יעדת לביקשות חוזרות ונשנות בנימוק של מגעים לפחותה, בוודאי לא בהיקף כפי שהוגשו ונענו במקורה דין. עם זאת, ועל אף מורת-הרוח שהבעתי מקצב ניהול ההליך עד כה, העיכובים בדיון אוטם אפשר לצערו בית המשפט קמא רובצים לפיתחם של שני הצדדים ולא רק לפיתחה של התביעה, כמו שביקשו פעם אחר פעם לדוחות את שימוש הוכחות בשל הידברות. על כן, אין בנימוק זה כשלעצמם כדי להכריע את הקפ' לכאן או לכאן בבקשת הארכאה דן.

4. הסגנון ציין בטיעונו כי ביןתיים במהלך דיוני הוכחות שכבר נשמעו, חל כירוסום ממשועות בගירסת התביעה וכי בכוונתו להגיש בעקבות כך בקשה לעיון חוזר. סוגיה זו אינה עומדת בדיון במסגרת בקשה הארכאה שבפני ולא ראייתי מקום להתייחס אליה.

5. בנסיבות אלה ובהתנתק מסוכנותו הרבה של המשיב הנלמדת מן המעשים הקשיים המיוחסים לו כלפי ידיו וככלפי המתלוננת וכן בהינתן עבורי הפלילי, אני סבורת כי יש להיעתר בבקשת הארכאה דן ולאחר מכן המשפט בעודו נתון בمعצר, אך יש לקוות כי לא יהיו עיכובים נוספים בשימוש ההליך וכי בית המשפט קמא יעשה עתה כל שביכולתו על מנת לסיום ללא דיחוי נוספת.

מעצרו של המשיב מוארך, אפוא, כמבקש בתשעים ימים נוספים החל מיום 18.11.2015 או עד מתן פסק-דין בת"פ 15-02-13424 בבית המשפט מחוזי בבאר-שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' בכסלו התשע"ו (15.11.2015).

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

